

Sygn. akt I KO 62/21

ZARZĄDZENIE

Dnia 29 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w przedmiocie wniosku **J. Ł.** o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 listopada 2005 r., sygn. akt SA (...), utrzymującym w mocy wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w Z. z dnia 26 sierpnia 2005 r., sygn. akt Sg (...),

zarządził:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego J. Ł.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego I Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2021 r., wezwano wnioskodawcę J. Ł. do usunięcia braków osobistego wniosku o wznowienie postępowania poprzez: a) przedłożenie w terminie siedmiu dni od otrzymania pisma, wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 listopada 2005 r., sygn. akt SA (...), sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego; b) uiszczenie w terminie siedmiu dni od daty otrzymania pisma opłaty od wniosku o wznowienie w kwocie 150 złotych. Jednocześnie poinformowano wnioskodawcę, że nieuzupełnienie tych braków w terminie siedmiu dni będzie skutkowało odmową przyjęcia jego osobistego wniosku (*k. 19* oraz *k. 20*). Wnioskodawca powyższe wezwanie do usunięcia braków formalnych otrzymał w dniu 2 grudnia 2021 r. (*k. 22*).

W dniu 8 grudnia 2021 wnioskodawca wpłacił na numer rachunku Sądu Najwyższego kwotę 150 złotych tytułem opłaty za wznowienie postępowania (*k. 21*), po czym ponownie przedstawił osobisty wniosek o wznowienie postępowania (*Wniosek o wznowienie postępowania zakończonego przez Wojskowy Sąd Garnizonowy w Z. z dnia 26 sierpnia 2005 r./zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa polegającego na nie*

przestrzeganiu prawa materialnego i procesowego k. 26 i n.), załączając do wniosku m. in. kserokopie protokołu przeprowadzonej przez Żandarmerię Wojskową w dniu 28 lutego 2005 r. konfrontacji pomiędzy świadkami B. L. i D. K. (oznaczone jako Z-3) oraz zaświadczenie lekarskie z dnia 11 lutego 2005 r. (Z-4).

W zakresie w powyższym zarządzeniu Przewodniczącego I Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego siedmiodniowym terminie wnioskodawca nie usunął braku formalnego w postaci przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 listopada 2005 r., sygn. akt SA (...0, utrzymującym w mocy wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w Z. z dnia 26 sierpnia 2005 r., sygn. akt Sg (...)) sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego.

Wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, winien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.). Skoro w terminie siedmiu dni od otrzymania zarządzenia Przewodniczącego I Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego, wnioskodawca J. Ł. nie uzupełnił braku formalnego (art. 120 k.p.k.) swojego pisma procesowego zawierającego wniosek o wznowienie postępowania, nie przedkładając w wyznaczonym przedziale czasowym wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego, to w tej sytuacji faktycznej nie pozostawało nic innego, jak tylko odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez J. Ł. w oparciu o treść przepisów art. 530 § 2 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k., odpowiednio stosowanych na etapie postępowania o wznowienie postępowania (art. 545 § 1 k.p.k.). Ponieważ w sporządzonym osobiście wniosku o wznowienie postępowania skazany ponadto wskazał na to, że —w jego opinii— zachodzi podstawa wznowienia postępowania z urzędu nawiązująca do bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w przepisie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., należało ten fragment pisma J. Ł. potraktować jako sygnalizację potrzeby poddania pod rozagę konieczności wznowienia postępowania *motu proprio* przez najwyższą instancję sądową w związku ze zmaterializowaniem się bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 542 § 3 k.p.k.) i rozważyć, czy rzeczywiście doszło do uchybienia, na które wskazuje wnioskodawca. Odniesiono się także do tego zagadnienia. Uczyniono to jednakże w osobnym i niezaskarżalnym zarządzeniu wydanym w tej samej dacie.

